

26. K

15.6.

25

RECTOR
ACADEMIÆ
FRANCOFURTANÆ
DAVID ORIGA-
NUS MATHEMATUM

Professor P.

*Ad
Justa exsequiarum,
quæ*

MATRONÆ

*Primaria, omniumq; muliebrium virtutum laudes
conspicue*

EVÆ RADTMANNIÆ

Excellentissimi & CL. Viri

DN. M. CALEBI TRYGOPHORI

*Organi Logici quondam Professoris
celeberrimi*

Relictæ viduæ

Socrui suæ desideratissimæ

VIR CL.

DN. M. THEODORUS EBERTUS

Sanctæ Linguæ Professor P.

Gener Unicus

Nonis Martij

honorifice persoluere constituit

Omnes Jurisdictioni suæ subjectos amanter invitat

ANNO M. DC. XXII.

Literis HARTMANNIANIS.

A Pud Romanos Kalendis Martiis matronæ quotannis rem divinam Junoni facere solebant: ut is annus ab exordio totus & in partu, & amore conjugali, & incorruptâ sanitate felix esset & faustus. Non malè illę quidem, nec impiè: si modò nō commentitiæ & fictæ Deæ, sed verò & immortalì Deo sacra fecissent. Cum n. omni tempore pro corporis incolumente, & vitæ cōmoditate ac prosperitate Deo supplicandum esse nemo negare potest: nisi qui pro obtainendis futuri tantum temporis bonis apertas Dei aures, prō præsentibus a clausas atq; obstructas existimet: tum maximè sub finem mensis purgatorii, & initium ejus, quem nomine bellatoris illius Dei inscriptum Mortium vocant, nō Martium, votivas cōcipere preces decet: immò oportet. Sunt namque hi menses, ut Junius & Majus omnium jucundissimi, Julius & Augustus calidissimi, idemque juxta & September ac bona pars Octobris laboribus, quos opulenta tamen messis & vindemia solantur, plenissimi; ita ipsi corporibus nostris maximè infesti & incōmodi. Enim verò circa hoc tempus, quo hyems ferè decebat veri, corporis nostri profundum expurgari incipit: & vitiosi atq; à naturā alieni humores, hiberno tempore in eo delitescentes, à membris locum principem tenentibus ad exteriora & cutem ipsam detrudi. Quò fit, ut tametsi ver naturā suā ἐγνώτατον γενισα θαυμάδες, saluberrimum & minimè exitiosum maximus Medicorum & naturæ peritissimus Hippocrates pronunciat: reliquiae tamen pravorum humorum, hyeme collectorum, non nihil ex salubritate ejus decerpant, & satis überem morborum segetem ac materiam suppeditent. Verè namque, ait idem divinus senex, furores, atrabiles, morbi comitiales, profluvia sanguinis, anginae, gravedines, raucedines, tusses, lepre, impetigines, vitiliges & pustulae ulcerose plurime, & tubercula, & articulorum dolores omniū locorū homines pervagantur. Et docuit nos multorum annorum experientia, adpetente vere multò plures, quam aliis anni partibus, in gravissimos morbos incidisse, & periculosè agro-

tasse: non pauciores vi morbi victos vitam cum morte com-
mutasse: culpâ si non temporis, certè quidem corporis, quod
vitiosos humores in autumno & hyeme accumulavit. Atq; ejus
rei exemplū capi quoq; hodie potest ex honestissimâ, omnium
que virtutum laude cumulatissimâ matronâ, Eva RADTMAN-
NIA: CL. Viri, Dn. M. CALEBI TRTGOPHORI, Professoris quondā
apud nos laudatissimi, relictâ viduâ: quæ nudius sextus, proxi-
mo à Kalendis Martii die, vitam suam, cuius cursum & exitum
ad arbitrium unius Dei contulerat, posuit: extremumq; vale.
Filiæ suæ unicæ, uniceq; dilectæ, & Marito ejus jucundissimo,
Genero suo exoptatissimo dixit. Quo tametsi animis illorum,
pro vehementiâ filialis affectus nihil potuit ad dolorem accide-
re acerbius: in spem præsertim erectis maximam, fore ut & pri-
vatis ipsorum, & publicis ecclesiæ precibus mater divinitus do-
nata, domus custos, & adjutrix in re familiari diutius esset: luctū
tamen eorum & dolorem non nihil leniet illa cogitatio: nec si-
ne clementissimâ Dei voluntate matrem migrasse: nec ipsam
invitam & repugnantem personam hujus vitæ deposuisse: fabu-
lam a. vitæ suæ concinnè peregisse; & in omnibus ejus actibus
plausum non captasse quidem, sed tamen meruisse. Si primum
actum & ingressum in hanc vitam inspicimus: ampla & honesta
est familia, ex quâ ortum habuit: optimi, & omni laude celebra-
tissimi Parentes, quorum satu edita fuit. Familia ex parte patris
Radtmannia est: ex partē matris *Cnōspelia*: illa Francofurti, ista
Crosnæ celebris: utraq; multis edecumatæ pietatis, Professorię
dignitatis, Senatorij Ordinis viris clara ac nobilis. Pater illi
fuit *Bartbolomaeus Radtmannus major*, *Joannis Radtmanni Senatoris*
& *Camerarij reipub. opidanae ex Elisabethâ Winsiâ*. *Martini Winsij*
Consulis, & *Margaretha Hackemans Natâ*, *Filius*, *Vir Ampliss.* &
Consultiss. quem & Sereniss. Elector *Joannes = Georgius inclytæ*
recordationis primitus studiorum suorum Formatorem, post-
ea *Consiliarium & Oratorem*; & *Respub, Colbergensis Syndi-*

205
cum;

cum; & Academia nostra Professorem juris; & Jurisconsultorum
Ordo Ordinarium usq; ad annum vitæ LXXIV. non sine eximio
fructu & laude habuit. Mater *Regina Cnospelia*, matrona honora-
tissima, *Clementis Cnospelij Consul*is Crosnensis ex *Elisabetha Dorin-*
gå Filia, Martini & Christophori Benckendorfforum, illius Professo-
ris emeriti, istius Consiliarij Electoralis & Marchiæ Vicecan-
cellarij bene meriti Soror uterina. Hisce ex parentibus & Eva
anno Christi M.D. LXII. VI. Id. Sextil. nata est: & Fratres duo
Christophorus & Bartholomeus Radtmanni: hic Theologiae, ille ju-
ris Doctor; uterque vivo parente Professor: iste etiam Senatus
Populi Vratislaviensis Syndicus, & Sacrae Cæs. Maj. & Illuz-
striss. Ligio-Bregensium Ducis Consiliarius: Sorores itidem tres:
natu maxima *Elisabetba*, D.D. *Thomæ Reichenau*, & post hujus mor-
tem *Joanni Hieronymi F. Lindnero*, Augustissimo Lignicensium
Duci à Consiliis; media *Regina Nobilissimo Dn. D. Maximiliano*
de Straffen in Mantschenau, Antecessori juris apud nos rude do-
nato; natu minima denique *Catharina*, Dn. D. *Hieronymo Winsio*, in
Electorali Neomarchicâ Dicæarchiâ Advocato nupta; quæ ex
omnibus Dn. D. Radtmanni majoris filiis & filiabus sola super-
fites est. Si ad alterum actum, & progressum vitæ animum referi-
mus: educatio, quam nacta est matrona nostra, liberalis fuit:
maritus, cui nupsit, clarissimus: conjugium, quod obtigit, pro
re natâ secundum satis & fœcundum. Enutrita à parentibus est
in disciplinâ & monitis sanctis: educata non ad otium, luxum
aut fastum: sed ad pietatem, modestiam, rei familiaris rectio-
nem, cæterasq; fœminâ isto loco natâ dignas virtutes: quarum
specimina & cum virgo erat, & cum in matrimonio vivebat, &
vidua postea multa edidit atque præclara. Anno Christi M.D.
XCII, XII Kal. Sept. nupsit Dn. M. *Calebo Trygophoro*, magni no-
minis & famæ, majoris doctrinæ & eloquentiæ, maximæ probi-
tatis & innocentiae viro: quem quatuor liberorum in tranquil-
lo & jucundo unius & viginti annorum conjugio patrem
duorum masculorum; totidem fœmellarum. Hic ver-

non ad omne ejus votū fluxit : nec irretortis eam oculis adspectum
xit: sed, cum maximè splendere videbatur, frangi cœpit. Vivo e-
nī adhuc marito, duos de quatuor illis liberis extulit: Jonam
quidem avipaterno, qui *Vvolrado Seniori, Comiti Waldeccensi à con-*
filiis sacris & concionibus, ac totius Comitatus Superadtdendens ipsos
tres & triginta annos fuerat, nomen gerentem xv. Kal. Aprilis,
anno 1601, posteaquam octo tantum vixerat menses: *Eupbrosy-*
nen verò propriidiē Kal. Januarii anno 1609, sexdecim circiter
annorum virginem, supra sexum atq; ætatem ingenio, memo-
riā, &, quod maximum, virtute præstantem. Magnum matrona
nostra ex gemino hoc funere accepit dolorem: sed quem tamē
gravissimā & svavissimā mariti sui amantissimi oratione ere-
cta, & superstítum duorum liberorum adspectu recreata conco-
xit. Accessit major calamitas anno Christi M.DC.XIII, quo pestis
Itaçis apud nos grassantis metu, dum Professorum alii aliis in-
locis sibi consulunt, ipsa cum marito in castrum Custrinense, &
naturā loci & vallis ac muris munitum, securitatis caussā, ad a-
amicissimam Sororis invitationem, se contulit. Ibi à peste quidē
ratus fuit maritus: sed non à morte: quam a. d. 4. id. Decemb. e-
jusdem anni nocte intempestā obiit: unde max. iterum matro-
næ nostræ inflictum vulnus, acerbissimus inustus doloris sen-
sus, maximum desiderium relictum. Tulit tamen onus viduita-
tis, ut potuit: & adspectu alloquoque filie Salomes, puellæ suavis-
issimæ, & filii Christophori, qui patrem lineamentis repræsentabat,
amissionem conjugis leviorem sibi reddidit. Huic posteaquam
implacabilis mors anno Christi 1615, ætatis decimo nono, in-
medio flore, virtutisque & industriæ cursu, vitam præcidit: & al-
tero quoque oculo, qui post mariti mortem relictus erat, matro-
nam nostram privavit: incredibili quidem luctus & doloris sen-
su ipsa tacta, nec tamen penitus animo fracta est: cum unicam
adhuc sibi filiam, de marito dulcissimo susceptam, superesse vi-
deret: sciretque delicati esse membra, sub capite crucifixo querereras.

Didicerat

Didicerat enim irum id ex institutione paratum domi: & in sanctuario Domini publicè: quod frequetare solebat virgo adhuc, non dominicis tantum, sed etiam ceteris diebus, mane & vesperi: sive conciones sacræ haberentur, sive publicæ ad Deum preces funderentur: nec eum morem deseruit aut uxor Dn. Caleb facta, aut post ejus mortem facta vidua: dum per valetudinem licuit. Pietatis enim cultrix erat quam maximè: nec eam linguâ tantum usurpabat, sed in pectore infixam habebat: & quam cor de premebat, adsiduâ verbi, ut dixi, divini auditione, jugi lectione, crebrâ meditatione, frequenti cœnæ dominicæ usurpatione, continuâ piarum precum recitatione, mirâ calamitatum & ærumnarum sibi divinitus immissarum tolerantia, injuriarum patientia, observatiâ erga maritum, animi tranquillitate, erga vicinos humanitate, erga omnes comitate, beneficentiâ atque liberalitate erga pauperes, maximè verecundiores illos & timidioris ingenij, promebat. His enim dandum potissimum putabat exemplo Attici, Episcopi Cōstantinopolitani: qui Calliope, Niceno Præfuli trecentos aliquādo aureos misit, petens: ut eam pecuniam illis tatum distribueret, quos publicè stipem petere puderet: validis verò mendicantibus & vagis, qui mendicandi victus q. artem quādam factitarent, nihil daret. Utilius namq; recte ut Augustinus scripsit, esurienti panis tollitur, si decibo securus justiam negligat: quam esurienti panis frangitur, ut in justiciæ seductus acquiescat. Hec dicium ferunt Ayyiti Imperatoris Filium in egenos unicè liberalem fuisse: & vocem ad se divinitus delatam audivisse: Hec dici, Hec dici, tibi & semini tuo panis non deerit in sempiternum. Nostra quoque matrona hanc pietatis & liberalitatis in pauperes mercedem tulit: ut opib. mediocriter aucta fuerit: & paterna bona omnia possederit: eademq; Filiae & Genero unico reliquerit: etsi non nihil delibavit, legato ad pias caussas, & præsertim ad viduarum à literatis viris relictorum, vel tenuiorum scholasticorum sustentationem relicto: quo tantum abest, uth ereditati aliquid

decesserit: ut etiam in tuto reposita sit: quippe quæ Deo custode
servatur In ultimo deniq; vite actu si cogitationem defigimus:
vitæ status, in quo obiit, honestissimus ; excessus ipse beatissi-
mus fuit. Univira obiit & vidua : quod genus hominum, et si à
multis deludi, à non paucis pecuniâ emungi , ab iis etiam, qui
tueri & solari debebant, adfugi solet: tamen Deum & Patrem,
habet, & Tuto rem, & Judicem & Vindicem : præsertim si carne
& spiritu sanctæ sint: hoc est, perfectione castitatis, quâ fulgent
in corpore, fulgeant etiam in mente: qualis certè omnium suf-
fragijs, nemine repugnante fuit, dum vixit, *Eva Radtmanniæ*. Ob-
obiit autem voti compos facta: dum, quod unicè post mariti &
cæterorum liberorum mortem optabat, & optimè educatam fi-
liam *Salomen*, quam de quatuor liberis unam & solam ipsi super-
stitem Deus reliquerat, & ante triennium, anno ætatis sexto &
decimo, cum marito Clarissimo simul & placidissimo, *Dn. M. Theodoro*
Eberto, *S. Lingua & Professore P. tum temporis Pro-Rector Magnifi-
co*, nuptam, conjugesque hos summâ animorum conjunctione
atque benivolentiâ inter se devinctos suis ipsa vidi oculis, hau-
fit auribus, &, ut sic dixerim, manibus quoque palpavit: & ex iis-
dem Neptem cōspexit; quam, ut aviarum pietas in neptes sem-
per major est, tenerrimè amavit, & ceu senectutis suæ solatium
svavissimè semper amplexata, & dissaviata est. Mortem ipsi
tussis périnax adtulit: quæ ab aliquot jam annis iniqua valetu-
dine conflicantem a. d. v. Kal. Martij invasit, viresque ejus o-
mnes adflicxit. Cumque eam neque expectorantia remedia, ne-
que alia Medicorum præsidia lenire & amoliri possent: tandem
ipsa vim & impetum in senili & attenuato corpore non diu su-
stinenſ, jamque sexagesimum annum agens, sexto die post pla-
cidè sine motu & metu exspiravit: cum octiduo ante, quam de-
cumberet, quasi mortis suæ præsaga, sacro epulo animam fame-
licam refecisset: eandemque in manus Servatoris, præsentibus
& oculos claudentibus Filiâ, Genero, & Sorore superstite resi-
gnasset. Nihil ipsa jam aliud hisce in terris exspectat : nisi ut ad

Patres, quomodo sacræ loquuntur literæ , adponatur suos: & corpus terræ reddatur, & quasi matris operimento obducatur: quod apud Xenophontem à liberis quoque suis postulabat nunquam satis laudatus Persarum rex Cyrus. Id quia facere hodierno die Cl. Dn. Gener, ritu Christiano, & sollemni funeris pompā, animo destinavit: certiores vos, Nobilissimi & Præstantissimi academiæ cives, hoc programmate facere volui: & ad exsequias defunctæ matronæ honestissimæ, CLL. Professorum Filie, Sororis, Uxor, So-
crus, amanter atq; humaniter invitare: certâ spe fretus, futurum, ut studiis vestris nonnihil sequestratis ad exiguum tempus lugubri huic vacetis officio: eademque operâ & præstantissimorum virorum præteritis ac præsentibus meritis gratiam aliquam referatis: & illorum amorem ac benivolentiam magis magisq; provocetis. Quemadmodum enim est acerbum, pro benefactis cum malam messem metis: ita si quid bonis bene fit, esse idem & grave & gratum solet. Bene valete & vivite: atque ut valere & vivere bene possitis, valetudinem vestram hoc maximè anni tempore diligenter curatè: & à crapulâ , quæ multorum periculosis, morborum mater, ab ebrietate, quæ μανίας μελέτη, insaniae meditatio est, vos abstинete: omnemq; diem vobis supremum diluxisse credite. Non est enim, ut sapienter & graviter Musonius scripsit, præsentem diem bene transigere: nisi qui proponit velut ultimam illam transigere.

M. C. N.

Ja 666

ULB Halle
002 177 021

3

sb-200

K077 MC

Farbkarte #13

B.I.G.

15.6.
TOR
EMIAE
FURTANÆ
ORIGA-
HEMATUM
sor P.
ad
quarum,
næ
RONÆ
liebrium virtutum laude
picue
TMANNIAE
ii & CL. Viri
TRYGOPHORI
ondam Professoris
errimi
e viduæ
esideratissimæ
CL.
DRUS EBERTUS
e Professor P.
Unicus
Martij
luere constituit
subjectos amanter invitat
DC. XXII.
MANNIANIS.